Zoals gewoonlijk ging hij naar de keuken om koffie te zetten. Elke dag dronk hij twee cappuccino's waardoor hij een beetje bijkwam.

Zijn vrouw lag nog te slapen en hij wilde net de televisie aanzetten om naar het nieuws te kijken, toen hij door het raam in de verte twee gendarmes het terrein op zag lopen.

Wat is er aan de hand, dacht hij. Zou ik misschien te hard hebben gereden of zoiets? Hij kon zich er niets bij voorstellen.

Hij deed de deur van het slot en liep de gendarmes tegemoet.

'Bonjour messieurs, que se passe-t-il?'Wat is er aan de hand?

De gendarmes vertelden dat een mevrouw werd vermist, zijn buurvrouw. De agenten vertelden dat ze bij zijn brievenbus haar wandelstok, een zakje met kiwi's en een blikje hadden gevonden.

Ze was de vorige avond omstreeks 18.30 uur voor het laatst gezien. Daarna had niemand haar meer gehoord of gezien. Ze vroegen of ze even op zijn terrein en in de schuur mochten kijken. Mogelijk was zij die avond zijn kant op gelopen en verdwaald. Na een poosje over zijn terrein te hebben gelopen, waren ze niet veel wijzer geworden. Ze hadden geen enkel spoor van de buurvrouw gevonden. De gendarmes vertrokken weer en hij ging naar binnen om zijn vrouw wakker te maken en over de verdwijning van de buurvrouw te vertellen.

Zijn vrouw schrok er behoorlijk van toen zij hoorde dat de buurvrouw spoorloos was verdwenen. Ze dachten dat het wel zou meevallen en dat ze binnenkort wel weer terug zou komen.

'Ja jongen, dat is erg naar om te horen, maar zoals opa en oma ook hebben verteld, mama is dood en dan kun je niet meer terugkomen,' zei hij. 'Ik weet dat je dat heel erg vindt en ik vind het zelf ook heel naar dat mama en papa nooit meer samen kunnen zijn, maar het is helaas niet anders.'

'Gaat oma dan steeds op ons passen?' vroeg hij. 'En kunnen we dan bij oma en opa blijven wonen? Anders ben ik zo alleen.'

'Nee, dat kan niet,' zei zijn vader. 'Opa moet naar zijn werk en oma kan ook niet altijd voor jullie zorgen. Daarom moet ik kijken of we misschien een andere moeder kunnen vinden.'

'Een andere moeder?' vroeg hij. 'Wat is dat nou? Een andere moeder? Er is toch geen andere moeder dan mijn eigen moeder?'

'Misschien kan ik een lieve mevrouw vinden die voor jou en je zusje kan zorgen.'

Dat wilde hij niet: 'Dan wil ik alleen bij oma blijven,' zei hij.

Ze gingen eten en na het eten mocht hij bij zijn vader op schoot zitten. Zijn vader vertelde verhaaltjes, deze keer weer het verhaal van Pinkel de Pankeltje: het kleine mannetje dat heel sterk was en allerlei avonturen beleefde. Pinkel de Pankeltje was zo klein dat hij op de rand van vaders bril kon zitten. Hij vond de verhaaltjes prachtig en ging daarna naar zijn bed in vaders slaapkamer.

De volgende morgen bracht oma hem weer naar school en zag hij gelukkig Fieneke weer. Ze lachte naar hem en had een mooi jurkje aan. Ze wilde met hem spelen en dat vond hij erg fijn. Samen gingen ze weer aan de zand- en watertafel spelen. Hij

de kachel. Bij de kachel stond een houten wasrekje met wasgoed. Er stond een houten strijkplank in de kamer met een molton dekje erop. Zijn stiefmoeder pakte de was van het rekje en begon te strijken op de krakende strijkplank. Terwijl zij aan het strijken was, schold ze hem uit. Ze was kwaad op hem, omdat hij altijd alles verkeerd deed en ook meer gaf om zijn vader dan om haar. Ook zei ze van alles over zijn vader, die blijkbaar ook alles verkeerd deed. Dat was ook zijn schuld. Hij moest stil blijven staan, maar hoopte dat hij weer naar bed mocht. Ze ging maar door en pakte weer een ander kledingstuk van het rekje dat gestreken moest worden. Hij werd moe van het lange staan, maar ze beet hem toe: 'Blijf stilstaan, het is je eigen schuld.' Opeens kwam er een einde aan, waarschijnlijk omdat zij de sleutel van zijn vader in het slot hoorde.

Ze hoorde dat zijn vader de trap op kwam, en snauwde: 'Nu direct naar je bed, en heb niet de moed hierover een woord tegen je vader te zeggen, want dan zwaait er wat.'

Hij sloop gauw naar zijn kamertje, ging in zijn bed liggen en trok de dekens ver over zich heen. Hij was te veel van slag om direct in slaap te vallen en sliep die nacht ook niet goed. Hij hoorde op de gang dat zijn vader zijn jas ophing en zijn schoenen uitdeed, maar helaas kwam hij niet even bij hem kijken. Hij voelde zich erg in de steek gelaten.

De volgende morgen deed zijn stiefmoeder net of er niets gebeurd was en zat netjes aan tafel brood te smeren. Zijn vader was al naar zijn werk en was niet op zijn kamertje gekomen om hem te zien, of even te knuffelen. Na het eten ging hij naar zijn